

De blå gendarmere på Strib

Af Poul Christensen

Fra 1886 til 1894 huserede en gruppe af konseilspræsident Estrups blå gendarmere i Strib. Korpset blev oprettet ved en provisorisk lov, dvs. uden godkendelse af Rigsdagen, efter et attentat på konseilspræsidenten for at sikre ro og orden. Middelfart Avis gjorde åbent nar af magthavernes nye korps og rapporterede flittigt om dets meriter i lokalsamfundet. Artiklen er især baseret på Johs. Rasmussens uddrag af Middelfart Avis og Middelfart Dagblad.

De første tre gendarmere kom med toget lidt før kl. 14, og man sagde, der ville komme flere til hest i løbet af eftermiddagen. En lille flok mennesker stillede sig op på landevejen et godt stykke fra Færggården og skuede mod øst.

De kommer, lyder det lidt efter på Færggården og i husene overfor og helt nede på stationen. De, som kan løsrive sig fra deres dont, løber op på landevejen, og en betragtelig del af den lille overfartsbys knap 200 indbyggere er denne lørdag eftermiddag den 11. december 1886 klar til at tage imod tre blå gendarmere, der nærmer sig Strib til hest.

De er iført indigoblå kappe ovenpå våbenfrakken. Ryttersablen hænger ned i venstre side i det hvide lædergehæng. Pistolen sidder i hylsteret i bæltet og karabinen i holderen. Flokken følger dem hen mod Færggården i respektfuld afstand, for drabelige ser de ud.

- Ned med Estrup!

Råbet kommer lidt usikkert fra en ung mand midt inde i flokken. Det er smedens 20-årige søn, Niels, der endelig drister sig til at råbe de tre ord, han så mange gange har hørt, når der blev snakket politik. Nogle børn fniser forlegent, da de hører Niels råbe. Alle er spændt på, om gendarmene reagerer. Måske lyder der også et par strofer fra en af tidens politiske sange som: "Ned med Estrup, Scavenius og Ravn! Vi

vil ingen revnet grundlov have i Kongens København!" Måske knyttes et par næver i harme over dette overgreb mod fri mands ret.

Politisk spændt periode

Vi ved ikke, hvordan de blå gendarmere blev modtaget i Strib, men sådan blev de i hvert fald mødt mange steder. De blev godt og grundigt lagt for had af størstedelen af landets befolkning. Højre-regeringen med konseilspræsident Estrup i spidsen havde med en provisorisk lov oprettet gendarmkorpset, der som en slags politisk politi skulle holde øje med bønderne og bekæmpe tilløb til politisk uro.

Selv om Danmark havde fået en fri grundlov i 1849 med en lovgivende rigsdag, var landet slet ikke et demokrati, som vi kender det i dag. Rigsdagen havde to kamre. I Folketinget havde bøndernes parti, Venstre, flertal, og dette store flertal af datidens befolkning krævede at få del i regeringsmagten. I Landstinget havde de højest beskattede mænd forlodspladser, og kongen udpegede også et antal medlemmer. Det betød, at godsejerne og de rige i byerne gennem partiet Højre sad på magten dér. Og ikke nok med det; kongen valgte sin regering af luttet højremænd.

Bereden og ubereden gendarm. (Træsnit i Illustreret Tidende 1886). Korpset blev oprettet ved en provisorisk lov af 27. oktober 1885 med det formål at "ydte civile Myndigheder Understøttelse til Opretholdelse af den offentlige Sikkerhed, Ro og Orden samt til Haandhævelse af de bestående Love og Anordninger".

Korpset hørte under krigsministeriet og blev bemanded med officerer og befalingsmænd fra de forskellige våben. De menige gendarmere blev hvervet for mindst et år og skulle være ugifte, sunde, ædruelige og ikke være over 35 år. De fik en årlig løn på 750 eller 650 kr. afhængigt af, om de var beredne eller uberedne. Den samlede styrke var på 429 til 658 mand. Der blev oprettet stationer over hele landet. I 1887 var der flest, i alt 104 stationer.

Begge ting skulle vedtage landets love. Som konflikten spidsede til, valgte Venstre gennem "visnepolitikken" at sabotere lovgivningsarbejdet midt i 1880'erne. Estrup slog igen ved at udstede provisoriske love, for at få samfundet til at fungere. Deraf kom navnet provisorietiden, hvor Estrup regerede uden om Folketinget med provisoriske eller foreløbige love. Det gjaldt den årlige finanslov og altså loven om gendarmeriet i efteråret 1885. Den blev suppleret med en foreløbig lov om straffe for i skrift og tale at "ophidse klasser eller dele af befolkningen til had og forbitelse mod andre klasser".

Inden da var de folkelige riffelforeninger blev forbudt. Deres sigte var da også, at der en dag kunne blive brug for gode skytter. Med det såkaldte mundkurvecirkulære skulle skolekommissionerne tilse, at lærerne ikke deltog i ophidsende agitation mod regeringen. Et mislykket attentatforsøg i august 1885 på konseilspræsidenten gjorde situationen endnu mere spændt.

Det var et samfund, der kunne minde meget om en af nutidens diktatoriske politistater. Derfor havde gendarmene ikke grund til at føle sig velkomne – heller ikke i Strib.

Kontrol med de rejsende

Vi ved, at alle syv gendarmere ankom til Strib denne lørdag. De tre beredne menige, Andersen, Nielsen og Jensen, kom kl. 2.45 eftermiddag. Underkorporal Franck, menig Jacobsen og menig Hansen lidt før med toget kl. 1.40, mens kommandanten, bereden oversergent N. Jensen, først kom med toget kl. 8.25 om aftenen.

Ifølge Middelfart Avis fik de station på Strib

Tegning fra vittighedsbladet "Klown" 1885 fra Holstebro, hvor herredsfogeden gelejdes ned fra tribunen ved et politisk møde med Venstre-lederen C. Berg. Gennem et cirkulære havde regeringen pålagt politiet at overvære de politiske møder. Berg nægtede at tale, da herredsfogeden satte sig på tribunen. Mødets to ledere opfordrede herredsfogeden til at forlade tribunen. Da han ikke gjorde det, førte mødelederne ham hen til trappen. Det kostede dem seks måneders fængsel for vold mod politiet. Berg fik også seks måneders fængsel som anstifter af vold mod embedsmand i funktion. De dømte blev fejret ved flere folkefester. C. Bergs sukkersyge blev forværret under hans afsoning, og han døde i 1891, kun 62 år gammel.

Færgegård, hvor korporalen og de menige også blev indkvarteret, mens oversergenten fik logi hos skipper Rasmussen. Opgaven for den syv mand store styrke var at patruljere og udføre politivirksomhed. Den skulle opretholde lov og orden, anholde forbrydere og efterlyste samt holde øje med beilere, mistænkelige personer og håndværkssvende. Stiftamtmanden havde nogle dage før meddelt i de lokale aviser, at der var oprettet en gendarmstation på Strib med de nævnte opgaver.

Når gendarmene fik station i Strib, skyldes det ikke, at de nordvestfynske bønder og småkårsfolk var særlig oprørske mod højre-regeringen eller særlig kriminelle. Årsagen var Stribs strategiske placering med jernbaneforbindelse til Fredericia. Den blev oprettet i 1866, da der kom jernbane til Strib. Størstedelen af tiden gik da også med at kontrollere rejsende på stationen og ved færgen.

Det talstærke nye politilignende korps betød også, at politibetjent Bever blev opsagt fra sin tjeneste på

Færgegården i Strib, 1866. Gendarmene blev ved ankomsten i december 1886 indkvarteret på Færgegården. Fra februar 1887 til februar 1889 lejede de kvarter hos skipper Rasmussen, der boede på den nuværende Rolighedsvej.

Strib. Siden i hvert fald 1871 har der været et politi-
 tilsyn i Strib. Amtsrådet bevilgede da 100 Rd. (en
 rigsdaler = to kr.) årligt til opgaven. Blev ifølge
 Middelfart Avis en "velkjendt ældre Underofficer".
 der var invalid efter krigen i 1864. Han havde i en
 årrække været "paapassende i sin Gjerning". Ved de
 mange Gensd'armers Ankomst er den Orden, han
 har holdt, formodentlig bleven anset for "Overflo-
 dig," skrev venstreavisen.

Omhu for en syg måttehandler

Mandagen efter ankomsten gik gendarmene i gang
 ned deres opgaver. Mens oversergenten opsøgte
 borgmesteren i Middelfart, tog de øvrige på patrul-
 je i omegnen for at gøre sig bekendt med vejene. De
 begyndte også at kontrollere de rejsende — og det
 gav straks en specialopgave. Den var dog hverken
 mod slemme ugeringsmænd eller opsætsige ven-
 stre-bønder. De antraf måttehandler Laurits Hansen
 fra Brenderup sogn i "sindsforvirret stand" på bane-
 gården og måtte ledsage ham og hans 12-årige søn,
 Emil, til deres hjem. Franck og Hansen fik opgaven
 og løste togbilletter à 50 øre til Nr. Aaby. Men dér fik
 måttehandleren et nyt anfald af sindsforvirring.
 Doktor Dreyer i Nr. Aaby blev tilkaldt, og han beor-
 drede måttehandleren indlagt på sygehuset i Mid-
 delfart. De to gendarmere løste billetter à 35 øre til
 Middelfart og måtte derefter gå til Strib, hvoril de
 ankom kl. 11 1/2 aften.

Den historie var gulf for højreavisen Middelfart Dag-
 blad, der roste gendarmernes omhu for den syge til
 skyerne. Måttehandleren døde dog næste morgen.
 Det skal venstrebladene nok få gjort til en historie
 om, at "Manden er dod af Skræk ved at se de lyse-

Claudius Madsen, Middelfart Avis' legendariske redaktør og ejer. Han var stærk modstander af Estrups provisoriske styre og blev formand for den i 1885 oprettede "Demokratisk Forening". Claudius Madsen skjulte ikke sine sym- og antipartier og måtte gentagne gange i Estrups tid stå til regnskab for avisens artikler. Historiens Hus, Middelfart.

blaa paa Strib Station", skrev avisen. Doktor Dreyer var åbenbart venstremand. Artiklen slutter med, at denne omhu for trængende mennesker måske kan bidrage til, at "han (Dreyer, red.) faar Øjnene opladte for deres (gendarmernes, red.) paatrængende Nødvendighed, som Venstremændene ellers have saa ondt ved at fatte."

Måske var et korps på syv gendarmere lige rigeligt mange til opgaverne i Strib. I hvert fald blev styrken hurtigt reduceret med de fire beredne gendarmere. Hvorfor er uklart. Flere heste var ifølge dagbogen syge, og der kom en ordre om at finde et kvarter til den beredne styrke. Samtidig anmodede Wedellsborg Birk om assistance, da politiassistenten dér var blevet syg. Den 11. januar 1887 drog de fire ridende gendarmere fra Strib og oprettede en bystation på Minedalgaard ved Håre mellem Middelfart og Assens. Venstreavisen i Middelfart ønskede, at også fodfolket rejste. "Naar de ogsaa drager bort derfra vides ikke," sluttede artiklen.

Passede på kejsertoget

Men de bliver. Der bliver oprettet kvarter hos skipper Rasmussen, der boede på den nuværende Rolighedsvej, til en månedlig husleje på 22 kr. Gendarmene bliver antagelig indkvarteret privat. I 1890 logerer de ifølge folketællingen hos skibsbygger Niels Peter Larsen. De kommer ind i en arbejdsrytme med at kontrollere passagererne ved alle ankommende tog og færger døgnet rundt. De tager også ud på en daglig patrulje i omegnen enten til fods eller med jernbane. Fulderikker fra Fredericia bliver sendt tilbage, hvis de er jyder. Andre vagabonder og omstrejfende bliver afleveret til sogne-

Kejserens jernbanevogn, fotograferet i Strib af P.L. Fangel, november 1887.

Fangel startede netop i samme måned sin fotograf-karriere, og gennem de næste årtier tog han mange reportagebilleder. Desværre gik det ikke glaspladerne til disse optagelser, fordi sådanne billeder i modsætning til postkortmotiver som herregårde, landskaber og kirker hurtigt mistede deres værdi som salgsobjekt. Dette motiv har overlevet som papbillede. Historiens Hus, Middelfart.

rådsformanden i Vejlbj, som bringer dem videre til fattighuset Fælleshåb. Efterlyste og kriminelle bliver bragt til herredskontoret i Middelfart. Der er ifølge dagbogen intet tegn på, at styrken er brugt til at modvirke optøjer af politisk art i lokalområdet.

I november 1887 kom der en så stor opgave, at der måtte assistance til. Det russiske kejserpar kørte i tog gennem landet. Det krævede forstærkning af fire beredne gendarmere under premierløjtnant Jensens kommando for at sikre "ordenens overholdelse",

når kejserparret ankom til Strib. Toget indtraf kl. 8.12 og afgik 10 minutter senere. Ifølge dagbogen var der "intet at melde" fra den syv mand store gendarmeristyrke.

Flere lokale embedsmænd var ankommet til Strib for at hilse på kejseren. Men de måtte nøjes med at se på de fine vogne. De fyrstelige blev i deres vogne. Det "prunkfulde tog" trak også nysgerrige til stationerne, berettede Middelfart Avis, som også benyttede lejligheden til at give gendarmerne et hak i tuden: De få, som anser gendarmerne som påtrængende nødvendige, vil nok sige, at kejsertoget netop er rullet lykkeligt hjemad, fordi gendarmerne var ude at påse, at alt gik rigtigt til. Men om de var til nogen nytte, kan ingen vide. Ved Middelfart Station var der også udstationeret et par gendarmere, men "de maa have kjedet sig overmaade, thi der vistes ikke Spor af Nihilistsind (oprørssind, red.) mellem de henved 150 Nysgjerrige, der fros langs Veien mellem Hovedlandeveien og Jernveistationen", skrev avisen.

Det kedelige garnisonsliv

Arbejdet går sin vante gang på stationen alle ugens syv dage hele året rundt. Der er tre menige gendarmere, der dog skiftes ud oftest efter et års tjeneste. Ca. en gang om året har de nogle få dages orlov. Middelfart Avis kalder det "det kedelige garnisonsliv i Strib".

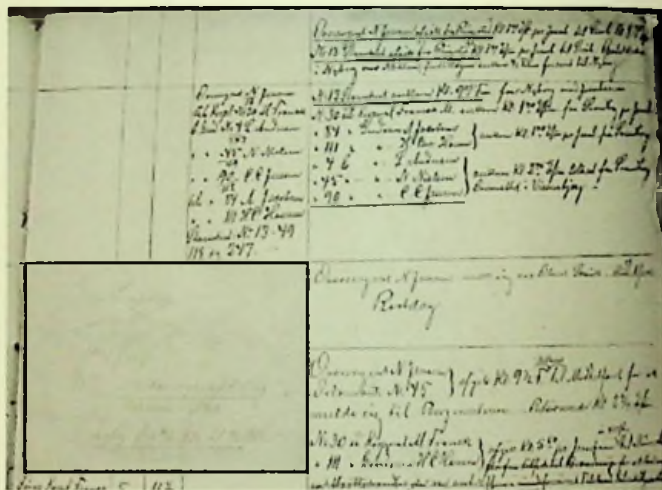
En dag i april 1889 bliver der dog mindre kedeligt. En tysk arbejdsmand, Carl Benick, bliver sendt tilbage med færgen, men udebliver, beretter dagbogen kortfattet. Men Middelfart Avis er mere ordrig den 12. april: Tyskeren tog flugten ud over Røjle

Mose forfulgt af to gendarmere, der udviste "baade Mod og Snildhed, som fortjener om ikke Belønning, saa dog Beundring". Krigerne vendte usårede tilbage uden bytte. Og så kommer pointen: Havde vi dog beholdt vores gamle politibetjent, så var vi blevet fri for denne vagabond; han havde ikke ladet ham løbe.

Vagabonden stjal et ur og noget mad, inden han den næste dag blev fanget af politibetjent Eriksen på Hindsgavl. Betjenten i Middelfart kunne det, som de lyseblå krigere ikke kunne, triumferede venstre-avisen.

Bakkanalier i de blå logi

De kunne til gengæld noget andet, som der ikke står noget om i dagbøgerne, men som Middelfart Avis til gengæld beskriver indgående den 9. november

Gendarmerne førte dagbog. Her blev alle aktiviteter noteret, og der var styr på, hvem der gjorde hvad og hvornår i tjenesten.

Gendarmer i en respektindgydende fremrykning i en stille gade i Hobro. Fotografi i Forsvarets arkiver.

1889. Der sker nemlig mørkets gerninger på d'Her-
rer Hans Peter Jensen, Lars Sørensen og Niels Peter
Nielsens logi hos skibsbygger Niels Peter Larsen i
hus nr. 7 på Strib. De tre unge mænd midt i 20'erne
holder drikkegilder og spiller kort den halve nat.
Avisen beklager "de stakkels Mennesker, som have
givet sig ind i dette trivielle Liv", men når det giver
anledning til uregelmæssigheder, så må det altså
påtales. "Disse aftenlige og natlige Sammenkomster
i Gensd'armernes Logis ere Bakkanalier. (drikkegil-
de, fest til vinguden Bacchus' ære, red.) hvor der
drikkes mere bayersk Øl, Rom og Kognac, end for-
standige Folk anse for godt og gavnligt for dem, der
have Noget at tage vare paa om Dagen", skriver avi-
sen.

Og hvad værre er: De trækker jernvejens assistenter
og portører ind i lastens hule, og de har jo en
ansvarsfuld gerning, som de skal være oplagte til
den næste dag. Der kan ske ulykker, når der er "en
Brist på en enkelt Mands fulde Opmærksomhed,
når han er i Jernveiens tjeneste".

Vi ved ikke, om denne påtale fik disse bakkanalier til
at stoppe, så jernvejens bestillingsmænd sikkert
kunne styre jernbanedriften og rangeringerne, og
gendarmerne uden tømmermænd kunne holde øje
med trafikanterne ved færgehavnen og stationen.
De fortsatte med at sørge for "ordenens overholdel-
se". Men vi ved fra dagbogen, at kommandokom-
mandøren kom på inspektion tre dage efter avisar-
tiklen.

Gendarmerne betalte skat

Landets fastlåste politiske situation var ved at blive
blødt op. Venstre blev svækket, da flere venstre-

grupper var begyndt at forhandle med Højre for at
få gjort en ende på provisorie-tiden, men der var
ikke kommet et gennembrud. Ikke alle højrepoliti-
kere stod så stejlt som Estrup. Højre havde mistet
mandater ved de seneste valg. Moderate venstrefolk
vedtog således sammen med forhandlingsvenlige
dele af Højre en række socialpolitiske love i 1890-91.
Gendarmeriet forblev i Strib. Der var fortsat tre
mand. I en kort periode var der kun to. Det opdager
Middelfart Avis og kommenterer den enes afgang
sådan: "Der er saa kjedeligt derude, at de vel snart
forsvinde til Hobe, og der er da heller ingen af
Beboerne, der have søgt om at faa den Forsvundne
tilbage."

Noget godt gør de, for de betaler skat til Vejlbys
Kommune. Jensen og Nielsen er således på skatteli-
sten, der blev offentliggjort i Middelfart Avis den 3.
februar 1891. De betaler hver syv kr. i lejlighedsskat.
Det er småting i forhold til Færgegårdens ejer, enke-
fru Smiths 81 og stationsforstander Hansens 34 kr.
Men fisker A. H. Hansen betaler tre kr. i skat. Matros
P. Andersen og portør H. Hansen betaler hver fire
kr.

Men Gendarmerne må finde sig i, at der fortsat gø-
res nar af dem i Middelfart Avis.

En rejsende drejersvend havde set, at der ikke var
lang vej til Middelfart langs stranden. Dengang var
der ingen vej, kun jernbane, langs med stranden
mellem Middelfart og Strib. Den officielle og "rette
vej" til Middelfart gik over Stavrby. Men drejersven-
den skulle ikke have skudt genvej, selv om han bare
tog sig den frihed, som så mange dagligt gjorde for
hurtigt at komme til Middelfart. Gendarmerne ind-
fangede ham og førte ham til arresten i Middelfart.
Det var de i deres gode ret til, for ifølge svendens

papirer skulle han følge den "rette landevej". Det "resultat" af de påtrængende lyseblå gendarmers ude på det stille Strib kan der være flere meninger om, konstaterer Middelfart Avis den 12. august 1891.

Ture på græsmarker og pigekammer

De blå gendarmers forbliver upopulære. Den 1. september 1892 er der et læserbrev i Middelfart Avis. Afsenderen og beboere i Strib føler sig forulempet af gendarmernes opførsel og tidens retstilstand. De er ikke til stede specielt ved de tidlige togaftage, især ikke den ene, som er blevet gift, lyder klagen.

Den gifte gendarm vælger at gå tur med sin kone på et stykke græsjord langs vejen. Det brød ejeren sig ikke om og spærrede af for arealet. Men det hjalp ikke. Så forlangte han, at gendarmen skulle betale, hvad loven bød for at gå på en anden mands mark. Men det ville gendarmen ikke. Så gik ejeren til herredsfogeden, som svarede, at gendarmene har lov til at gå, hvor de vil, når de er i uniform. Heller ikke gendarmens foresatte ville ikke gribe ind. Beboerne på Strib vil gerne vide fra en retslærd, hvor gendarmernes rettigheder hører op.

Det fik de næppe svar på. Heller ikke, om det hører med til rettighederne, når de bryder ind på andre endnu mere private enemærker. Nu drejer det sig næppe den gendarm, som er blevet gift. Gendarmen bliver nemlig følge avisen overrasket hos en familie, hvor manden og konen ikke er hjemme. Mandens mor og to piger hører tummel ovenpå i et pigekammer. Den ene af pigerne, der er høj og kraftig bygget, går straks derop og ser en gendarm i fuld uniform. Han farer ud gennem et gavlvindue og lader sig glide ned ad en uden for stående flagstang,

står der i avisen, der fortsætter: "Om det nu var Synet af den kraftige Pige, der gjorde Fyren bange, eller om det var en kjendt Vej han tog, det vides ikke, men havde hun faaet fat i ham, havde han ganske sikkert faaet Klabs".

Det forklares ikke nærmere, hvorfor der stod en flagstang lige uden for pigekammervinduet. Heller ikke, hvad den anden pige synes om episoden. Det har i hvert fald næppe været den kraftige pige, som har været genstand for gendarmens besøg.

Gendarmerikorpset satte ifølge militærhistorikeren E. O. A. Hedegaard en række spor i lokalsamfundene. Antallet af børn født udenfor ægteskabet steg bemærkelsesværdigt efter korpsets indtog i et sogn. Vi må nok notere som noget uafviseligt, at den urgamle magnetisme mellem kvinder og flotte uniformer også eksisterede dengang, skriver han.

Måske er der i dag folk i Strib og omegn, der har en oldefar eller tipoldefar, der for 113 år siden bar en lyseblå uniform, og som et enkelt sted ikke var helt så upopulær.

Kontrol og patruljeringsopgaver i Strib bliver nedprioriteret. En gendarm tager næsten daglig til Middelfart for at sørge for ro og orden på stationen og hjælpe politiet i byen. Fra april 1893 afgiver Strib en gendarm til en nyoprettet bistation i Middelfart. I Strib får de to gendarmers flere opgaver med forkyndelser og tilsigelser, bl.a. er der flere eksempler på, at de skal finde mænd, så alimentationsbidrag (underholdsbidrag, red.) kan blive opkrævet.

Gendarm med damer på hyldebærrov

Gendarmene fortsatte med at søge ind på andres enemærker. Nu gik det ud over en enkes hyldebær,

Helt upopulære var de blå gendanner ikke, da korpset blev opløst, skal man tro Blæksprutten 1894.

skal man tro et læserbrev, som var i Middelfart Avis den 11. oktober 1892.

Hvad disse krigere dog udsætter folk for. En enke havde opfodet nogle hylde træer, hvis frugt hun ville anvende i sin husholdning. Men frugten forsvandt. Der blev nu holdt vagt ved hylde træerne, og den 6. oktober blev gåden opklaret. Vagten så en lille hvidmalet jolle sejle nordpå forbi Røjle Mose og

nærme sig hylde træerne. Det var næsten et vikingetog, da en gendarm i lyseblå uniform med to skjoldmøer om bord gjorde landgang. Damerne bevæbnede med kurve gik løs på hylde træerne. Efter et par timers kamp trak styrken sig tilbage rigt belæst med bytte, berettes det i læserbrevet. Dagen efter kom en kone og hendes voksne datter til samme hylde træer. De fik at vide, at det var tyveri, hvortil ko-

nen svarede ganske troskyldigt: "Naar Gensd'armerne kunne gjøre det, kunne vi Andre ogsaa, men Tiden vil sikkert vise hende, at der er Forskjel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager", slutter læserbrevet.

Vi ved ikke, hvad afdelingschefen og distriktskommandøren talte med gendarmene J. V. Jørgensen, F. Nielsen og N. J. Nielsen om, da de den 15. oktober 1892 inspicerede stationen i Strib.

Gendarmene fik billetten

Tiden var ved at rinde ud for de blå gendarm. Der skulle komme mere lighed for loven og demokratiske tilstande i Danmark. Den 30. marts 1894 indgik størstedel af Venstre i Folketinget et forlig med Højre – det store forlig – der bragte provisorietiden til ophør. Først i 1901 fik vi uformelt parlamentarismen indført, så regeringen blev sammensat på grundlag af folketingsflertallet.

Forliget betød ikke, at Højre og konseilspræsident Estrup opgav regeringsmagten, men de blå gendarmen blev opløst.

Den 6. april 1894 beretter Middelfart Avis, at "de lyseblå krigere" har skiftet ham og nu går rundt

blandt godtfolk i deres egne klæder. Revolvere og andre skarpe våben er afleveret. "Med andre Ord: Gensd'armerne havde faaet Billetten og ere gaaede. Desværre have de ikke - som man havde Grund til at vente - taget derés Ophav (Estrup-regeringen, red) med!", slutter artiklen.

Den 19. april lukker og slukker gendarmene J. C. Jensen og N. J. Nielsen stationen på Strib og køber togbilletter til Svendborg for 6 kr. og 80 øre.

Efter de blå gendarmens periode fik Strib igen en politiopsynsmand. Den 11. juni 1894 meddeler Middelfart Avis, at amtsrådet har ansat gymnastiklærer Olsen fra 1. juni med en årlig løn på 400 kr.

Litteraturliste:

Johannes Rasmussens uddrag af aviserne ligger på hjemmesiden for Lokalhistorisk Arkiv for Strib-Røjleskov sogn, www.strib.dk.

Om de blå gendarm se bl.a. E.O.A.Hedegaard: Det militære gendarmekorps 1885-1894, Krigshistorisk Tidsskrift 1967.

Dagbøger og kassebøger fra Strib Station 10. december 1886 - 19. april 1894 ligger på Rigsarkivet.